

PRZEKRÓJ PODATKOWY

8.02.2018 r.

Szanowni Państwo, _____

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczusi Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 02/02/2018 [II FSK 1906/15]:
Zakres przedmiotowy pojęcia „dostawa
świadczona w sposób ciągły”, o której mowa
w art. 19a ust. 4 w zw. z ust. 3 u.p.t.u.**

Przepisy art. 19a ust. 4 w zw. z art. 19a ust. 3 u.p.t.u. należy interpretować zgodnie z wykładnią pro-unijną, uwzględniając postanowienia Dyrektywy 112. Uwzględniając ww. wykładnię należy wskazać, że pod pojęciem dostawy świadczonej w sposób ciągły, o której mowa w art. 19a ust. 4 w zw. z ust. 3 u.p.t.u., należy rozumieć dostawę, która realizowana jest w sposób ciągły, w drodze świadczeń częściowych, dla której ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń. Ponadto, jeżeli jest możliwe takie ułożenie stosunków prawnych (zgodnie z przepisami prawa), które będą umożliwiały lepsze funkcjonowanie przedsiębiorcy, a nie będzie to skutkowało ograniczeniem wpływu do budżetu państwa (rozliczenia będą następowały w okresach rozliczeniowych VAT), to brak jest uzasadnionych podstaw, aby nakładać na podatnika VAT dodatkowe obowiązki, m.in. w postaci wystawiania licznych faktur, skoro fakturę można wystawić jedną, zbiorczą w ustalonym okresie, np. tygodniowym lub dwutygodniowym, obrazującą dostawę towaru uznając, że mamy tu do czynienia z dostawą świadczoną w sposób ciągły.

**WYROK NSA Z DNIA 30/01/2018
[I FSK 1330/15]: Prawo do
skorygowania podatku należnego
i obrotu w przypadku przedtermino-
wego rozwiązania umowy leasingu
z winy korzystającego**

Błędne jest stanowisko, że tylko w przypadku, gdy dochodzi do zwrotu towaru, w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy leasingu, podatnik ma prawo skorygować podstawę opodatkowania. Możliwość taka istnieje również w pozostałych przypadkach rozwiązania umowy leasingu przed terminem. Przy czym, w przypadku zwrotu przedmiotu leasingu zastosowanie będzie miał art. 106j pkt 3 u.p.t.u. i odpowiednio art. 29 ust. 10 pkt 2 u.p.t.u. Natomiast w tych pozostałych przypadkach podstawą do skorygowania podatku będzie art. 106j pkt 2 u.p.t.u.

**WYROK WSA W WARSZAWIE
Z DNIA 30/01/2018 [III SA/WA 312/17]:
Do transakcji między spółkami two-
rzącymi PGK nie mają zastosowania
przepisy art. 12 ust. 5a w zw. z art. 12
ust. 1 pkt 2 oraz art. 14 u.p.d.o.p.**

W przypadku transakcji dokonywanych w okresie obowiązywania PGK pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład PGK (w tym również transakcji zbycia rzeczy lub praw majątkowych), nie znajdują zastosowania regulacje art. 12 ust. 5a w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 2 oraz art. 14 u.p.d.o.p. Przeciwny pogląd (opowiadający się za zastosowaniem ww. przepisów do PGK) przeczyłby istocie PGK, sposobowi podatkowego rozliczania się takiej grupy, określone-
mu w art. 7a u.p.d.o.p. Regulacja ta, podobnie jak inne regulacje odnoszące się do PGK, jest kompletna i nie należy jej uzupełniać o przepisy o charakterze legis generalis, dedykowane innym podatnikom.

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 31/01/2018 [I SA/GD 1667/17]: Wydatki inwestora w ramach jego odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w art. 647[1] § 5 k.c., nie są dla niego kosztem uzyskania przychodów

Wydatki poniesione przez spółkę (inwestora) na rzecz podwykonawców wykonawcy w ramach odpowiedzialności solidarnej inwestora wyrażonej w art. 647 § 5 k.c., stwierdzonej prawomocnym orzeczeniem sądu lub ugodą, albo w związku ze skierowanym roszczeniem nie stanowią dla inwestora kosztu uzyskania przychodu w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Wydatek ten ma bowiem charakteru definitywnego oraz nie istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy wydatkiem a uzyskaniem przychodu lub zabezpieczeniem albo zachowaniem źródła przychodu.

WYROK NSA Z DNIA 02/02/2018 [II FSK 133/16]: Sposób dyskontowania pomocy publicznej w przypadku posiadania kilku zezwoleń na prowadzenie działalności w kilku SSE położonych w różnych województwach

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej wydawane jest na wykonywanie ściśle określonej działalności na terenie wyłącznie jednej, konkretnej SSE. Dla każdej strefy odrębnie także ustalane są limity dopuszczalnej pomocy, tj. maksymalna intensywność udzielanej pomocy. W przypadku zatem prowadzenia działalności gospodarczej na terenie różnych SSE przedsiębiorca powinien oceniać dopuszczalny limit korzystania z pomocy publicznej odrębnie w odniesieniu do każdej strefy, z uwzględnieniem limitu maksymalnej intensywności pomocy publicznej obowiązującego w województwie na terenie którego strefa ta się znajduje.

Zatem, nie jest możliwe dyskontowanie pomocy publicznej wynikającej łącznie ze wszystkich posiadanych zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie różnych SSE i chronologiczne wykorzystywanie limitów wynikających z poszczególnych zezwoleń w odniesieniu do sumy dochodów uzyskanych z działalności prowadzonej na terenie wszystkich SSE, które znajdują się w różnych województwach.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 26/01/2018 [0114-KDIP2-1.4010.337.2017.1.AJ]: Kwestia określenia statusu podatkowego powiernika oraz prawidłowości realizacji wypłat przez płatnika bez pomniejszania o podatek u źródła

1) Powiernika działającego w charakterze pośrednika nie można uznać za podatnika podatku dochodowego osiągającego przychody z dywidend. Za podatnika podatku dochodowego nie może być także uznany FGR - tj. forma wielostronnej umowy zawartej pomiędzy spółką zarządzającą, podmiotem pośredniczącym w inwestycjach, który posiada tytuł prawny do inwestycji (powiernik) oraz czterema holenderskimi funduszami emerytalnymi, czyli tzw. uczestnikami. Brak podmiotowości prawnopodatkowej wynika z okoliczności, że FGR nie posiada minimalnego pierwiastka zorganizowania, który uprawniałby do traktowania go jak jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, określoną w art. 1 ust. 2 u.p.d.o.p. Za podatników w stosunku do dochodów dywidendowych należy uznać uczestników. W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia art. 5 ust. 1 i ust. 2 u.p.d.o.p. regulujące opodatkowanie dochodów ze wspólnego przedsięwzięcia. W konsekwencji, powiernik nie posiada statusu podatnika w stosunku do podatku u źródła pobranego od dywidend spółek polskich.

2) Postanowienia art. 26 ust. 1g u.p.d.o.p. w sposób wyraźny ograniczają prawo płatnika do niepobrania podatku tylko do przypadku, gdy podatnicy przedstawiają płatnikowi stosowny certyfikat rezydencji oraz złożą określone ustawowo oświadczenie. Stąd nie w każdym przypadku wpłaty dokonywane przez płatnika na rachunek powiernika z tytułu przysługujących uczestnikom należności dywidendowych powinny być dokonywane w pełnej wysokości, tj. niepomniejszane ▶

o podatek u źródła. W przypadku, gdy płatnik nie posiada stosownego oświadczenia uczestnika (podatnika) określonego w art. 26 ust. 1g pkt 2 u.p.d.o.p., jest zobowiązany do pobrania podatku u źródła, przy czym z uwagi na postanowienia art. 10 ust. 1 i ust. 2 polsko-holenderskiej u.p.o. oraz posiadanie certyfikatu rezydencji uczestników płatnik powinien zastosować, co do zasady, 15% stawkę podatku. „Niepomniejszenie” wpłaty będzie bowiem uprawnione jedynie w przypadku spełnienia przesłanki wynikającej z art. 26 ust. 1g pkt 2 u.p.d.o.p.

INTERPRETACJA OGÓLNA MINISTRA FINANSÓW Z DNIA 24/01/2018 [DCT.8201.1.2018]: Sposób ustalenia progów dokumentacyjnych dla transakcji jednego rodzaju/innych zdarzeń jednego rodzaju oraz dla transakcji zawieranych z różnymi podmiotami powiązanymi. Przesłanki powstania obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej

1) Zgodnie z przepisem art. 25a ust. 1d u.p.d.o.f. oraz art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p. ustalenie istotności transakcji lub innego zdarzenia na potrzeby obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej powinno odbywać się w odniesieniu do transakcji jednego rodzaju lub innych zdarzeń jednego rodzaju.

2) Jeśli podatnik zawarł transakcję jednego rodzaju z kilkoma podmiotami powiązanymi, to w celu ustalenia, czy podlega ona obowiązkowi dokumentacyjnemu, podatnik jest zobowiązany odnieść łączną wartość takiej transakcji jednego rodzaju realizowaną ze wszystkimi podmiotami powiązanymi do progu dokumentacyjnego, o którym mowa w art. 25a ust. 1d u.p.d.o.f. oraz art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p. Innymi słowy, fakt zawarcia analogicznej transakcji jednego rodzaju z różnymi podmiotami powiązanymi nie decyduje o tym, że mamy do czynienia nie z jedną, lecz z wieloma transakcjami jednego rodzaju.

3) Ze względu na pojawiające się wątpliwości dotyczące ustalenia, czy obowiązek dokumentacyjny wynikający z ww. przepisów w przypadku „innych zdarzeń”, o których mowa w art. 25a ust. 1 pkt 1 lit. b u.p.d.o.f. oraz art. 9a ust. 1 pkt 1 lit. b u.p.d.o.p. dotyczy również transakcji realizowanych z podmiotami niepowiązanymi (niezależnymi), niniejszym należy wskazać, że obowiązek taki nie powstaje. Aby powstał obowiązek dokumentacyjny zarówno transakcje, jak i inne zdarzenia, o których mowa w ww. przepisach powinny być realizowane z podmiotami powiązanymi.

4) Transakcje jednego rodzaju oraz inne zdarzenia jednego rodzaju powinny być każdorazowo oceniane indywidualnie

z uwzględnieniem specyfiki działalności danego podatnika. Przyjęcie założenia, że wartością graniczną stanowiącą przesłankę powstania obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej, o której mowa w art. 25a u.p.d.o.f. oraz art. 9a u.p.d.o.p. jest wartość tylko określonej, jednostkowej transakcji, poniekąd wyabstrahowanej z całokształtu (rodzaju) relacji pomiędzy podmiotami powiązanymi, mogłoby prowadzić do sytuacji obchodzenia przedmiotowego obowiązku i w konsekwencji braku podatkowej transparentności stosunków pomiędzy podmiotami powiązanymi.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 26/01/2018 [0114-KDIP1-1.4012.645.2017.2.KBR]: Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 19a u.p.t.u. do odsprzedawanych usług medycznych

Spółka działając we własnym imieniu, ale na rzecz klientów, którym sprzedaje w pakiecie medycznym usługę w zakresie opieki medycznej, bierze udział w świadczeniu usługi zwolnionej, tj. usługi w zakresie opieki medycznej służącej profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 19a u.p.t.u. Usługa, którą spółka odsprzedaje w ramach pakietów me-

dycznych na rzecz klientów jest świadczona przez partnera medycznego, który jest podmiotem leczniczym w rozumieniu ustawy o działalności leczniczej. Natomiast przedmiotem odsprzedaży będą świadczenia zdrowotne stanowiące usługi w zakresie opieki medycznej służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia. Zatem, w odniesieniu do odsprzedawanych pakietów medycznych spełnione zostaną dwa warunki konieczne do objęcia tych świadczeń zwolnieniem od podatku VAT, na które wskazuje TSUE w orzeczeniu z dnia 10 września 2002 r. w sprawie C-141/00 (Ambulanter Pflegedienst Kügler GmbH), tj. są to usługi medyczne i muszą one być świadczone przez osoby posiadające konieczne kwalifikacje zawodowe. W konsekwencji, spółka nabywając pakiet medyczny, w ramach którego nabywane są korzystające ze zwolnienia usługi w zakresie opieki medycznej, służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, we własnym imieniu, ale na rzecz ostatecznych odbiorców, ma prawo do korzystania ze zwolnienia od podatku na mocy art. 43 ust. 1 pkt 19a u.p.t.u.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa

tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01

e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice

tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01